

Sygn. akt I ACz 2210/12

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2013r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący - Sędzia SA Mariola Głowacka (spr.)

Sędziowie SA Marek Górecki

SA Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 17 stycznia 2013r.

sprawy z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.**

przeciwko **Skarbowi Państwa - Prezydentowi Miasta P.**

o ustalenie

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 14 września 2012r. sygn. akt IC 2568/10

postanawia:

I. oddalić zażalenie,

II. zasądzić od powódki na rzecz pozwanego Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

/-/M. Górecki /-/ M. Głowacka /-/ M. M.-T.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Poznaniu postanowieniem z dnia 14 września 2012r. odrzucił apelację powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. wniesioną od wyroku tegoż Sądu z dnia 29 czerwca 2012r.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że wyrokiem z dnia 29 czerwca 2012r. ustalono, że dokonana przez pozwanego aktualizacja opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego gruntu jest uzasadniona do kwoty 347.283 zł począwszy od 1 stycznia 2009r. Apelacją z dnia 7 sierpnia 2012r. powódka zaskarżyła powyższy wyrok wnosząc o jego

zmianę i ustalenie, że opłata ta jest uzasadniona do kwoty 374.283 zł oraz ustalenie opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego za kolejne lata - za 2009r. w wysokości 59.553,60 zł, za 2010r. w wysokości 216.918,30 zł i następne lata w wysokości 374.283 zł.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że powódkę wezwano do uzupełnienia braków apelacji w terminie 7 dni poprzez uiszczenie opłaty od apelacji pod rygorem odrzucenia apelacji. Wartość przedmiotu zaskarżenia stanowiła kwota 472.094,10 zł, bowiem powódka wniosła o zmianę wyroku i ustalenie tej opłaty w innej wysokości za 2009r. i 2010r. przy czym różnica w opłacie ustalonej wyrokiem Sądu pierwszej instancji, a opłatą - jaka zdaniem powódki powinna

być ustalona - stanowi kwotę 472.094,10 zł. Sąd nie podzielił stanowiska powódki, że wnosi ona o zmianę wyroku i rozłożenie opłaty za użytkowanie wieczyste na raty, gdyż w rzeczywistości powódka wnosi o zmianę wyroku i ustalenie innej opłaty za 2009r. i 2001r. - w mniejszej wysokości niż ustalona wyrokiem Sądu.

Ponieważ wyznaczony powódce termin do uiszczenia opłaty od apelacji bezskutecznie upłynął na podstawie art. 370 kpc Sąd pierwszej instancji apelację powódki odrzucił jako nieopłaconą, gdyż zgodnie z w/w przepisem sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Zażalenie od powyższego postanowienia wniosła powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. zaskarżając postanowienie w całości i domagając się uchylenia zaskarżonego postanowienia i nadania apelacji biegu oraz zasądzenia na rzecz powódki zwrot kosztów postępowania zażaleniowego w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Pozwany Skarb Państwa reprezentowany przez Prezydenta Miasta P. zastępowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa w odpowiedzi na zażalenie wniósł o oddalenie zażalenia i zasądzenie od powódki na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie powódki nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zarządzeniem Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Poznaniu z dnia 13 sierpnia 2012r. wykonanym w dniu 14 sierpnia 2012r., doręczonym pełnomocnikowi powódki w dniu 20 sierpnia 2012r. powódka została wezwana do uiszczenia w terminie 7 dni opłaty od apelacji w kwocie 23.575 zł pod rygorem odrzucenia apelacji. Powódka w/w kwoty nie zapłaciła, nie wniosła też zażalenia na to zarządzenie stosownie do art. 394 § 1 punkt 9 kpc, stąd zarządzenie to stało się prawomocne. Ponieważ od zarządzenia w sprawie wymiaru opłaty służy zażalenie nie jest możliwym rozpoznanie tego zarządzenia przez Sąd Apelacyjny w trybie art. 380 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc i art. 398 kpc przy czym powódka w zażaleniu nie złożyła wniosku o rozpoznanie tegoż zażalenia. Po odrzuceniu apelacji z uwagi na nieuiszczenie opłaty od apelacji nie jest możliwym kwestionowanie wysokości opłaty od apelacji ustalonej uprzednio na podstawie zarządzenia Przewodniczącego, gdyż zarządzenie takie mogło być przedmiotem samodzielnego zaskarżenia w odrębnym postępowaniu zażaleniowym. Ponieważ powódka nie uiszczyła opłaty od apelacji zasadnie Sąd pierwszej instancji apelację odrzucił.

Biorąc powyższe pod rozwagę zażalenie powódki, na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc, oddalono. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 kpc w związku z art. 99 kpc, art. 108 § 1 kpc, § 6 pkt 7 i § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) obciążając nimi powódkę.

/-/M. Górecki /-/ M. Głowacka /-/ M. M.-T.